

[Indenrigsministeren.]

huske, at selv om de ved deres oprindelige Paalægning har været lige saa irrationelle, som de nye Skatter vil være, er de dog efterhaanden til en vis Grad indgaaet i Ejendommenes Værdiansættelse ved Om-sætning, og en fuldstændig Ophævelse af dem, hvorved der vil ske store Skattefor-skydninger fra den ene Erhvervsgruppe til den anden, vil derfor altid være noget be-tænkelig. Forslaget gaar derfor heller ikke til en saadan fuldstændig Ophævelse af de bestaaende Bygningsskatter, men Forslaget gaar til Ophævelse af de bestaa-ende Bygningsskatter netop i det Omfang, hvori det kan finde Sted, uden at saadanne Forskydninger mellem de forskellige Er-hvervsgrupper sker. Bestemmelsen i saa Henseende findes i Forslagets § 3. Det be-stemmes her, at den kommunale Ejendoms-kyld fremtidig skal paalignes Ejendomme med en bestemt Promille af det Beløb, hvormed Vurderingssummen til Ejendoms-kyld i Skatteaaret 1930—31 oversteg Ejen-dommens Grundværdi, efter at der for hver enkelt Ejendom er fradraget et Be-løb af 10 000 Kr. plus 1 000 Kr. for hver Be-boelseslejlighed udover 1 Lejlighed. Den Promille, der anvendes, kan dog ikke være højere end den for Skatteaaret 1930—31 anvendte. Det vil altsaa sige, at de nu-værende Fradrag, der i samtlige Kommu-ner skal udgøre mindst 3 000 Kr. og for Landet højst 5 000 Kr., i Købstæ-derne højst 8 000 Kr. og i Hovedstaden højst 10 000 Kr., nu i alle Kommuner fast-sættes til 10 000 Kr., paa samme Maade som det allerede er gældende ved Statens Ejendomsbeskatning, saaledes som de tre Partier her i Tinget enedes om det i 1922, idet der dog tillige udover de 10 000 Kr. fradrages 1 000 Kr. for hver Lejlighed ud-over 1 Lejlighed. Den sidste Bestemmelse er allerede indført i den kommunale Ejen-domsskattelov af 1926.

I denne Hovedregel for Paaligningen, som jeg her gør opmærksom paa, gøres der dog, som man vil se i den nævnte Paragraf, en Undtagelse for Landkommunernes Vedkommende. Da det, som nævnt, ikke er Hensigten i blandede Kommuner at overflytte Skatten fra de bymæssige Bebyggelser til Landbruget saa lidt som omvendt, er denne Undtagelsesbestemmelse indsat, og den består i, at der sættes den Grænse for Fradraget, at det aldrig maa overstige det hidtil i Kommunen gældende Fradrag med Tillæg af Ejendommens Grundværdi, saaledes at de 10 000 Kr.s Fradrag, jeg nævnte før, bliver

Maksimum, idet Fradraget begrænses til det hidtidige Fradrag plus Ejendommens Grundværdi, hvor dette samlede Beløb ligger under 10 000 Kr. Disse Regler, der her er indsat i Lovforslaget, grunder sig paa Undersøgelser, som er foretaget i Indenrigsministeriet, og som viser, at disse Regler rent automatisk fører med sig, at der ikke i de blandede Kommuner sker nogen Forskydning af væsentlig Betydning fra den ene Kategori af Ejendomme til den anden.

Med Lovforslaget, som det blev frem-sat i Folketinget, fulgte en Oversigt over Virkningerne af Skatteomlægningen i 2 Amsraadskredse, Skanderborg og Assens. Man vil af de foretagne Beregninger se, at den Forskydning, der bliver Tale om mellem Erhvervsgrupperne, er ganske minimal. Tabellen viser tillige Virkningen af Skat-teomlægningen for de forskellige Størrel-sesgrupper indenfor Landbruget. Som almindelig Hovedregel kan fastslaas, at Ejendomsgrupper indtil en Størrelse af 4 Tdr. Hartkorn vil faa en mindre Skatte-lettelse, medens Gruppen derover vil faa en mindre Skatteforhøjelse, men det er meget smaa Forskydninger, der i det hele taget her er Tale om. Regelen vil ikke desto mindre i Landkommunerne som Hel-hed betyde, at 40 pCt. af den nuværende Ejendomsskyld i Landkommunerne ophæ-ves, og at til Gengæld Grundskylden øges med ca. 20 pCt.

Men selv om nu disse Forskydninger for de forskellige Erhvervsgrupper indbyr-des er smaa, vil det ikke sige, at Virk-ningen af Reformen, som jeg her nævner, i sig selv vil være ringe, idet en Overførelse af 40 pCt. fra Ejendomsskyld til Grund-skyld vil faa sin meget store samfunds-mæssige Virkning. Der kan vel efterhaan-den ikke i ret store Kredse herske Tvivl om den samfundsmæssigt gunstige Virkning af, at saa stor en Del af Ejendomsskatterne som muligt hviler paa Jorden, ikke paa Bygningerne. Det medfører overalt, at vær-difuld Jord, som ikke udnyttes eller ud-nyttes daarligt, i stigende Grad tvinges frem til Anvendelse, eventuelt ved at gaa over paa andre Hænder. I jo højere Grad de bestaaende Ejendomsskatter bliver lagt paa Jorden, i desto højere Grad har Jor-den en Tendens til at komme paa de rette Hænder, det vil sige de Hænder, der ud-nytter den bedst. Derfor er en saadan For-skydning indenfor Ejendomsbeskatningen af overmaade stor samfundsmæssig Betydning.

Under Behandlingen i Folketingsud-valget blev der fra forskellige Sider stillet